

Resolució 479/2019, de 2 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 382/2019

Administració reclamada: Ajuntament del Terrassa

Informació reclamada: Informació sobre l'estat de tramitació d'una petició d'ajuts al pagament de l'IBI.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: La informació aportada per l'Ajuntament durant la tramitació d'aquest procediment comporta la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i és procedent finalitzar el procediment.

Paraules clau: Ajuntament. Subvencions. IBI. Reclamació contra silenci. Notificació. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 21 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 382/2019, presentada contra l'Ajuntament de Terrassa, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. L'entitat reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de maig de 2019, la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Terrassa: "*Informació sobre la resolució de la meva sol·licitud amb número d'entrada: (5-E) 29-01-2019 133200 de 29/01/2019, relacionada amb l'ajuda d'IBI*". Com es dedueix de la documentació que s'acompanya al formulari de Reclamació, la instància presentada el 29 de gener de 2019, efectivament es tracta d'una petició d'ajut en el pagament de l'Impost de Bens Immobles per raó de capacitat econòmica.
3. La Reclamació presentada el 21 de juny de 2019 indica que l'Ajuntament de Terrassa no hauria contestat la sol·licitud de 15 de maig.
4. El 2 de juliol de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Terrassa i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 3 de juliol de 2019 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a tràmit de la seva reclamació, la informa de la persona responsable de la seva tramitació, de les properes actuacions que es duran a terme i de l'adreça de contacte per si vol fer-ne el seguiment.
6. L'11 de juliol de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Terrassa, en el què fa constar que l'Ajuntament hauria donat resposta adequada a la petició d'informació que es reclama i que hauria intentat practicar-li'n la notificació al seu domicili per dues vegades, sense èxit, a la vista de la qual cosa va procedir d'acord amb el procediment previst a la legislació tributària (citació de compareixença i posada a disposició a la seu electrònica), considerant que la sol·licitud de la què es demana informació contenia una petició relacionada amb l'IBI, igualment atesa en el Decret d'Alcaldia 3471, de 9 d'abril, annex a l'informe.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada va intentar la notificació de la Resolució a la persona reclamant en la què se li informava de la tramitació de la sol·licitud de l'ajuda per al pagament de l'IBI.

Sens perjudici de què, a la vista de l'informe de l'Ajuntament de Terrassa, semblaria que el Decret d'Alcaldia 3471 hauria quedat vàlidament notificat, el cert és que, en tot cas, l'informe de l'Ajuntament suposa la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació, que era saber si ja s'havia resolt la seva sol·licitud.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 d'agost de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 382/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.